

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Iesus cuiusmodi & à quibus illusiones complures passus sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

omnium est etiam criminum & vitiorum caput, æquivalentem pœnā remediumq; opponeret. Siquidē Christus quia voluit pro nostris puniri peccatis, non solum passus, verū etiam illusus est omni genere, quo nos ambire aut superbire solernus, scilicet in potestate, in honore, in dignitate temporalia aut Marc. 9. spirituali, in vestibus, in familia, in simulatione sanctitatis, in hypocrisi, &c. Esaix 6. Pungitur etiam spinis ut à spinis conscientia seu à syndere si semper rodente, & à verme qui nunquam moritur in inferno, nos liberet.

IESVS CVIVS MODI ET A QVIBVS ILLUSIONES complures passus sit.

CAETERUM, quia hic articulus illusionem simul ac pœnam in se continet Partis altere Christi, & iam de cruciatu dictum est: nunc exponendum est, in quibus viis Arguitur Christo Iudæi illuserint. Nam generaliter quidem loquendo, derisus est menti expressio. Dominus Iesus verbis, signis, gestibus, factis, fictis honoribus, vestibus simulatis, quasi spectaculum scenicum seu theatricum factus, ad contemptum, ad nihil pensionem, ad blasphemationem sua virtutis, dignitatis, maiestatisq; diuinæ. Singulari tamen modo & occulto cōplura ad Christi illusionem à diabolo machinata sunt, quā ab hominibus. Ille enim ad impatientiam Christū qui buseunq; potuit rētamentis laceſſere moliebatur, ad quod sanè varijs vtiſtur & vijs & medijs Dñm irritandi. Quæ certè haud perſpicua fuere etiam ijs qui diaboli erant ministri, tentatorūq; illius executores. Diabolus nāq; Christi hostis capitalis, ac Iudæorū tortorumq; instigator, quia Christum sui persecutorē, captorē, victorē ac deſtructōrē lenifit, quæcunq; Christus patiebatur, quæcunq; Iudæi se autore & instigatore inferebant, ita singula ad oppressionē Christi illusionem, quomodo ea maximē potuit, aut euentura præsciuit, ordinavit atq; direxit, utpote callidissimus & iuxta Ezech. vaticinium à Dño plenus sapientia & Cherub extensus (hoc est, scientia plenus) vocatus, licet post casum hæc scientia in astutia calliditatēq; perniciosam ac pestiferam eidē inuersa sit. Hic inquā mille artium & fraudū magister, profundius astutiusq; Christū cōfutare ac impedire quaſiuit, quā humana industria & ministri, qui ea tanq; diaboli mēbra patrabant, poterant intelligere. Cōtra verō lōgē clarius, subtilius & penitus Christus diaboli intentionem & finem aduertit, quā diabolus ipſem quiuerat se videre. Nitebatur enim diabolus nō ſolū per exeriora quæ Christo fuerunt illata, verū etiā per corundē (puta corona, vestrū & huiusmodi aliorum) significationē, ad impatientiam (quomodo dixi) Christū pronocare. Quæ omnia non ita intelligebant clare ij, qui medij erant inter Christum & diabolū, puta homines impij & scelerati tortores: sed ad nonnulla (vt creditur) ſe habuerūt, quo modo Ionathæ ſe habuit puer, afferens, vt iuſſus fuerat ab eodem, ſagittas iactas: qui ſagittis & verbis ad puerū habitis, Dauidi clam latenti in agro, Ionathas aliud quod puer nō intellexisse intelligebat, vti inter ſe condixerat, significabat: Dauidq; voluntatē Ionathæ, clam puer intelligebat. Vide Regum historiam. Hoc modo inter Chri- 2. Reg. 20. stum & diabolū quædam erant latentia, quæ diabolus intendebat, Christus intelligebat, homines verō qui diaboli exequabantur consilium, etiā multorum, non tamen omnium quæ agebant causam finem & intentionem diaboli, quidye in his machinaret, intelligebant Accipia-

Intentio
diaboli lu-
daeos ad il-
ludendum
Christo in-
ſtagratis quæ
fuerit.

Ezech. 28.

Illusionis
Christi fi-
gnificationē
non clare
intellexisse
tortores.

Similitudo. Accipiatur similitudo: Si tibi esset hostis, quisquis es, sciens hoc illud vel tibi molestum, quod abs te grauare ferretur: si verbi gratia, hoc aliove modo quippiam tibi diceretur aut fieret, ego itaq; te lädere volens, si huius rei ignorum hominem callidus subordinarem, à me instructum, qui hoc quod solus ego tibi scio molestum, ageret diceret vē: & hic iret, meam intentionem ignorans ac studium, agendo aut loquendo que tibi molesta sunt, à me (vt dixi) missus & instructus: tu vero intelligens illū à me missum, sciens præterea ipsum non capere, quare illū ego misericordia: nonne grauius à me hanc contumeliam feres, mihiq; acceptam referes, quam illi qui mihi obediens, intulit? Hoc modo in Christi illusione id ipsum applica, quæ grauius nimis rum vel in oculis inferentum fuit. Sciebant enim contumeliam esse quod fecerunt. Grauissimum multo fuit apud eos, qui quare Christum illudebant, sciuerunt. At vero grauissima apud illos, qui illusionis huius causam finemq; prescierunt, simul hanc (vt Iudæi) Christo procurauerunt. Maximè autem omnium grauissima in subdolis malignisq; hostibus, qui hoc quod Christo in opprobrium, foris aliqui in iurioum, inferebatur, ipsi per significationem alieni multo plus in iurioum, in eiusdem persecutionem verterunt. Gentilium quidem intentio fuit, ei qui se regem & Deum fecisset, ad placendum Iudeis, quibus hoc magis tanquam occasionem præstantibus imputandum est, simulatorijs ac falli honoribus, cum regis sum diuinis, Christo illudere. Diabolus fuit, per hec illusoria significare, Christi probitate, virtutem & veritatem vilipendendam & calumniandam Christumq; ipsum irritare seu facessere per vestimenta, in quibus principalis erat color vestimentorum sacerdotialium, scilicet albus, rubeus & hyacinthinus sive purpureus: in quibus quomodo Christus illudebatur, ita diabolus eiusdem voluit institutionem, potestatum, ac virtutem in Christo & ministris eius vanam nullamq; sed illusoriam a simulatoriam tantum esse. Voluit igitur diabolus sacerdotalis potestatis, quæ in Christi vicarijs maior omni potestate & dignitate et alia, & omnium quæ Christus instituerat, contemptum & derisione in finire. Nec sacerdotes tam, sed multo magis ipsum Christum voluit deridere, eisq; quasi qui sine virtute esset, illudere. Itaq; per albam vestem innocentia ac puritas Christi illudirur, quæ cùm in omni prælato, aut potestatu iudiciarium habentur, quippe qui aliena habet virtus castigare, fulgere debeant: in Christo fuerunt perfectissimæ, ut potè qui solus quæ arguebat in alijs, ab eisdem & omnibus alijs ipse immunis fuit. Alijs namq; sacerdotibus omnibus, non minus præ suis quam pro alienis orare peccatis necesse est. Soli Christo est proprium, non pro suis, sed pro alienis duntaxat peccatis orare. Solus igitur ipse veram habet innocentiam, perfectamq; puritatem, quæ significatur in alba ueste, quæ Græcæ (vt volunt) poteris dicitur. Eam ob rem alba hæc uestis nominata propter significationem magis quam Christo congruit, nemo enim tamquam, iuslē ac congruē albis est vestiendus, vt Christus. Quapropter cum non ad verè significandum, sed ad ironiam, ad simulationemq; derisoriam, diabolus procurarit, vt Iesus illudatur ab Herode in alba ueste, unde Christo objicere falsam fictamq; puritatem atque innocentiam, quasi qui si innocentem voluerit credi cum nihil minus sit quam innocens, nisi, vbi praesumatur.

Illusionis
Christi si-
gnificatio à
diabolo in-
tentia quæ.

Innocentia
& puritas
Christi quā-
ta quomo-
doq; per al-
bam uestem
illuse sint.

timore aut impotentia non possit mala agere. Pari modò ironice per purpureum vestimentum eius exprobrat patientia, ac si nihil pateretur, nil ut paf-
sus sit ex virtute, præter ea quæ nequerit euadere, alia intuitus sustineat. Per
chlamydem coccineam Christi deridet iustitiam, quasi nihil sit boni Chri-
stus operatus, nihil pro hominibus ex charitate passus. Per sceptrum arun-
dineum quod posuerunt in manus eius, intellige illusionem potestatis cum
omnis, tum præcipue iudicandi, de qua Christus loquens: *Pater, inquit, non iu-
dicat quenquam, sed omne iudicium, dedit filio & innuere nāq; volebāt, nullius po-
testatis, nullius ipsū esse autoritatis: sed vācuā quandā duntaxat habere specie*
aut figuram potestatis apud ignorantes, opera vero inania & nullius mo-
menti. Porro per coronam spineam, regiae intelligitur dignitatis irrisio, quā
Corona spī-
bibi finxi sset. At vero in adoratione & genuflexione, diuinæ se probabant il-
nea quid.
Iudere maiestati. Itaq; hæc omnia, scilicet uestes, corona, sceptrum, adoratio,
&c. nobis quidem significant veritatem. Verè enim in Christo, quod signifi-
cant, esse credimus. At diabolus ministriique eius, signa hæc ironice Christi signa
appliabant, quasi falsa signa honoris, vera autem ignominia, quod indefa-
tis est manifestum: siquidem quem salutabant regem accepto mox ē mani-
bus eius sceptro, in capite percutiunt ut nebulonem. Signa honoris ut fa-
pienti offerunt, simul eidem tanquam fatuo illudentes. Adorant ut Deum &
alapis illico faciem eius cedunt, conspuuntque. Et hoc de Christi sic corona-
tione dictum, qui amatores suos lilijs gaudiorum suæ incarnationis, fructi-
bus innocentissimæ vitæ suæ, rosis sanguinis sui, margaritis ac gemmis me-
ritorum passionis suæ, corona contemplationis seu claræ visionis Dei, diui-
næque pulchritudinis, maiestatis ac bonitatis fruitione reficiet & coro-
nabit.

Precatio pro conformatio[n]e passionis Christi.

Domine Iesufe Christe, spinas tue passionis cordibus nostris, quesumus, imprimas:
et vulnerum dolorum, virtutumq; tuarum iugis memoria in nobis semper in-
fixa maneat, nos compungat, nos tui amore vulneret: ut quoquaque nos ver-
tum semper te videamus, pro nobis flagellatum, coronatum & crucifixum, qui es be-
neditus in sempiternum.

DE CHRISTI PRODUCTIONE AD POPVLUM.

Theorema XX.

ARGUMENTVM.

Quod gloriam & maiestatem suam semper celauit, ut in-
vasor regni ambitiosusque habetur, illuditur, atque il-
lusus monstratur, & licet neminem ipse vñquam of-
fenderit, offensus vero, pro delictis aliorum satisfactio-
nem exoluit, nullam tamen apud impios ipse iniusti furoris miti-
gationem, quippe qui eius poenis satiari non poterant, nullam
commiserationis gratiam inuenire potuit.

Dd

IESUS

J. VI
13